

vedtaget med 93 landes stemmer, mens 50 lande hverken stemte for eller imod. Ingen lande stemte imod resolutionen.

Besøget af den »tekniske mission« i november 1987 resulterede i, at Marokko øgede sin undertrykkelse af de besatte områder i form af massearrestationer, inden missionen ankom, og militæret og politiet fik massive forstærkninger. EF-Parlamentet har ved en resolution den 17. december 1987 protesteret mod de vilkårlige arrestationer og krævet de arresterede løsladt. Rapporten fra den tekniske mission foreligger ikke endnu.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad a

En dansk anerkendelse af staten Vestsahara vil være et udtryk for støtte til kravet om Vestsaharas selvstændige ret til at afgøre sin politiske fremtid. Indtil nu har 70 lande og bl.a. Organisationen til Afrikas Enhed anerkendt Vestsahara.

Ad b

På grund af de sahariske flygtnings placering i ørkenen i et relativt fattigt land er der et stort nødhjælpsbehov såvel m.h.t. fødevarebistand som vand-afsaltningsanlæg. Næst efter Algeriet er Sverige den største bidrager med 11 mio. kr. årligt.

Ad c

Det er nødvendigt, at hele det internationale samfund lægger pres på de involverede parter for at få gennemført FN's fredsplan. Den indebærer, at FN organiserer og leder en troværdig folkeafstemning i samarbejde med OAU på en sådan måde, at Vestsaharas folk frit kan udøve deres ret til selvbestemmelse uden på nogen måde at blive forhindret af militære eller administrative begrænsninger. Planen forudsætter også, at de involverede parter vil bidrage med forslag, der kan bruges som basis for forhandlingen om en aftale, der skal føre til en fredelig og retfærdig løsning af Vestsaharaspørgsmålet.